

Зелений світ

ЕКОЛОГІЧНА ГАЗЕТА
УКРАЇНИ

№113 (276) березень 2013

ВИЖИВАННЯ
ДЕМОКРАТІЯ
ГУМАНІЗМ

ЧОМУ ДЕРЖАВНА ВИКОНАВЧА СЛУЖБА ЗАКРИВАЄ ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ, НЕ ВИКОНАВШИ РІШЕННЯ СУДУ? або Чи посадить старший лейтенант міліції полковника КДБ за кримінальну діяльність, він же не пам'ятник?

На початку лютого відбулося перше засідання Окружного адміністративного суду м. Києва за позовом активіста УНП Юрія Журавльова. Він вимагає скасувати рішення державного виконавця Думанської А.Л., яка закрила виконавче провадження щодо рішення суду, згідно з яким КМДА зобов'язана створити сквер ім. Василя Стуса.

«Виконавче провадження було закрито після того, як Державна виконавча служба «розписалася у своїй неспроможності» виконати рішення суду. Логіка проста: не можемо виконати рішення суду — закриваємо виконавче провадження!», — коментує дії державного виконавця голова Святошинської районної організації «Зелений світ», ініціатор створення скверу Стуса Віктор Ткаченко.

За його словами, 27 грудня 2012 року на вимогу Державної виконавчої служби Шевченківське рай управління Головного управління МВС України м. Києва відкрило кримінальне провадження проти міськдержадміністрації через те, що вона майже рік ігнорує судові рішення.

«Слідчий старший лейтенант міліції Лібега Р.М. не має з'ясувати обставини злочину: вони вже викладені у поданні Державної виконавчої служби про притягнення боржника до кримінальної відповідальності відповідно до закону. Слідчий має з'ясувати, хто саме із чинов-

ників КМДА має понести кримінальну відповідальність», — наголосив Ткаченко.

Він також додав, що «юридичну особу не можливо притягнути до кримінальної відповідальності, так само, як і автомобіль, який потрапив у ДТП. У залу суду запрошують того, хто керує автівкою — водія». «А хто керує КМДА — це зрозуміло не тільки старшому лейтенанту!» — зазначив Віктор Ткаченко.

«Зрозуміло і поведінку виконавчої служби. Закривши виконавче провадження, вона дає «зелене світло» для закриття кримінального провадження міліцією, бо хто ж з нинішньої влади допустить до кримінальної відповідальності ставленника Януковича? Саме тому наш активіст Юрій Журавльов вимагає від суду скасувати згадану постанову про закриття виконавчого провадження», — пояснив Ткаченко.

Голова Святошинської районної організації «Зелений світ» наголосив, що «у цій справі треба поставити й інше запитання: чому державний орган КМДА і її керівник О.Попов допустили до вининення адміністрацією кримінальної дії?». Ткаченко розповів, що виконавча служба півроку постійно надсилала на цю державну установу свої вимоги виконати

БЕРЕЗЕНЬ

- 9 - День народження Тараса Шевченка (1814–1861), українського пророка
- День землевпорядника
- 11 - 150 років від дня народження В. І. Липського (1863–1937), українського ботаніка
- 12 - 150 років від дня народження В. І. Вернадського (1863–1945), українського вченого-енциклопедиста, природознавця, мінералога, геохіміка
- 21 - Міжнародний день боротьби за ліквідацію расової дискримінації
- 22 - День сорока мучеників Севастійських
- Всесвітній день водних ресурсів
- 23 - Всесвітній метеорологічний день
- 24 - Всесвітній день боротьби із захворюванням на туберкульоз
- 25 - Міжнародний день солідарності із жертвами рабства та трансатлантичної работоргівлі
- 30 - День Теплого Олексі

ДО УКРАЇНИ ПОВЕРНУВСЯ РІДКІСНИЙ ПТАХ

У Криму на озері Ярилгач виявили 30 особин рідкісного птаха савки з блакитним дзьобом. Птахів виявили експерти Українського товариства охорони птахів під час міжнародних синхронних підрахунків гусеподібних, які проходили на півдні України, у Болгарії та Румунії.

Як повідомляють в Українському товаристві охорони птахів, цей рідкісний птах, абориген Палеарктики і релікт древнього моря Тетіс, у другій половині ХХ століття став надзвичайно рідкісним видом на території України.

«Повернення савки є надзвичайно важливою подією для України, оскільки це свідчення того, що наші водно-болотні угіддя за своїм значенням повною мірою відповідають міжнародному рівню», — говорить Олег Дудкін, директор Українського товариства охорони птахів.

Протягом двох днів обстежень прибережної зони Азово-Чорноморського регіону від Дунаю до Керченського півострова, яка є ключовою територією зимівлі гусаків в Україні, фахівці вели облік усіх видів птахів, які зимують на водно-болотних угіддях півдня України, а також фіксували негативні чинники, які загрожують пернатим і водоймищам, які є їхнім домом. Окрім савки, орнітологи зареєстрували також такі рідкісні види як казарка червонодзьоба, баклан чубатий і лебідь малий.

Разом з коштовними знахідками птахів, команди зафіксували і тривожні факти загроз на водно-болотних угіддях, де тримаються птахи, що залишаються в Україні на зимівлю. Зокрема, узбережжя озера Ярилгач, де зараз зимує савка, а разом з нею сотні інших качок, куликів і чайок, незаконно забудовують. Будівельники засипають приозерні солонці, порушують берегову зону і забруднюють воду в озері.

Також забудовники знищують надзвичайно цінні водно-болотні угіддя, порушуючи українське природоохоронне законодавство і міжнародні угоди. Фахівці переконані, якщо такі дії не будуть зупинені, існує висока вірогідність втрати цього унікального водно-болотного угіддя, а разом з ним і рідкісних видів птахів, зокрема савки, яка лише почала відновлювати свою чисельність у нас і з'являється взимку на території України.

За матеріалами: Корреспондент.net

Газета «Зелений світ».
Виходить з 1989 року.
Засновники газети: УЕА
«Зелений світ»

Передплатний індекс
Свідоцтво про реєстрацію
№ 630 серія КВ
від 10.05.1994 р.

Ідентифікаційний код
№

Адреса: Контрактова пло-
ща, 4, Київ-70,
тел./факс: 417 43 83

E-mail:

ВЕБ сторінка УЕА «ЗС»
WWW.zelenysvit.org.ua

Шеф-редактор
Юрій Самойленко
Головний редактор
Віктор Ткаченко

Думки, висловлені авторами
матеріалів, можуть не збігатися
з позицією редакції.

Рукописи не рецензуються
і не повертаються. Листування
з читачами лише на сторінках
газети.

Надруковано УЕА «Зелений
світ»

Тираж 999 прим.

В газеті використовуються
матеріали з інтернет-видань:
Кореспондент.net; Майдан-
ІНФОРМ; УНІАН; Утро.ru; «Обо-
зреватель», Експрес online, eko-
portal.

УЕА «Зелений світ» створе-
на в 1988 році як реакція суспіль-
ства на жакликий екологічний
стан в Україні, спричинений
Чорнобильською катастрофою
1986 року. Асоціація є членом
Міжнародної федерації «Друзі
Землі».

Голова УЕА «Зелений світ»
Юрій Іванович Самойленко.

Газета «Зелений Світ» була,
на час створення, одним з най-
перших неформальних антире-
жимних видань, в якому відкри-
валася правда про стан здоров'я
нації та екологічні негаразди
в країні. Газета стала рупором
демократії. В епоху тотального
замовчування та брехні на наших
шпальтах відкривалися жакні
картини радянської дійсності.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР РАЕС ПАВЛО ПАВЛИШИН ВІДПОВІВ НА ЗАПИТАННЯ ЖУРНАЛІСТІВ

Побудова лінії електропередач «РАЕС
— підстанція Київська» забезпечить повну
видачу потужності енергоблоками Рів-
ненської АЕС. А це — понад 19 мільярдів
кіловат-годин електроенергії щороку.
Про це 6 лютого під час прес-конферен-
ції із журналістами регіональних засобів
масової інформації сказав генеральний
директор ВП РАЕС Павло Павлишин.

«Сьогодні через постійні диспет-
черські обмеження чотири енергоблоки
РАЕС щороку недо виробляють близько
1,6 мільярда кВтг електроенергії», - за-
значив він.

При цьому генеральний директор на-
голосив, що на сьогоднішній день частка
РАЕС у виробництві електроенергії ато-
мними електростанціями України складає
майже 20% та 9% від усієї електроенергії,
виробленої в державі. Минулий 2012-й рік
став рекордними для польського енергове-
лета — станція виробила 17,893 мільярдів
кВтг електроенергії, що на 131 млн. кВтг
більше в порівнянні з 2011 роком.

Безпечна та надійна робота РАЕС — це
стабільний розвиток регіону, добробут
його населення. Сьогодні вартість елек-
троенергії для мешканців 30-кілометрової
зони спостереження на 30% менша, ніж
для решти українців. Окрім того, уже три
роки поспіль у сусідні з РАЕС райони над-
ходять чималі кошти за рахунок Субвенції
на соціально-економічну компенсацію
ризиків населенню. Як зазначив Павло
Павлишин, ці гроші спрямовуються у
найважливіші сфери: медицину, освіту,
культуру, розвиток інфраструктури. Ми-
нулого року генеральний директор РАЕС
особисто відвідав об'єкти, збудовані та
відремонтовані за «атомні» кошти: ре-
конструйовані ФАПі у Городці, Полицях,
Велихові, дитячий садочок у Володимир-
ці, новозбудований культурно-дозвільний
центр у Мульциях, центр творчості для
дітей та юнацтва у Маневичах тощо.

У 2013 році Рівненська область за
сусідство з двома атомними станціями
отримає 33 мільйони гривень. Понад 24
мільйони надійдуть у регіон за сусідство з
Рівненською АЕС. Більш ніж 11 мільйонів
отримає Волинська область.

Цікавило журналістів і питання підго-
товки кадрів. Сьогодні Рівненська АЕС
єдина атомна електростанція України, яка
має у своєму складі професійно-технічне
училище, яке щороку випускає близько
120 спеціалістів. Окрім того, РАЕС тісно
співпрацює з вищими навчальними за-
кладами, які готують фахівців для РАЕС:
Одеським національним політехнічним
університетом, НТУУ «Київський полі-
технічний інститут», Севастопольським
національним університетом ядерної
енергії та промисловості. Зокрема, у
севастопольському виші за квотою Рів-
ненської АЕС сьогодні навчається 82
студенти — вихідці із населених пунктів
зони спостереження станції.

Надзвичайно велика увага на РАЕС — і
підтриманню та підвищенню кваліфікації
свого персоналу. Для цього створені усі
необхідні умови у навчально-тренуваль-
ному центрі. У 2012 році було проведено
велику модернізацію повномасштабно-

го тренажера ПМТ-440 для підготовки
оперативного персоналу, функціонують
сучасні тренажери на базі ПТУ для під-
готовки ремонтників. На станції ведеться
активна робота, спрямована на збережен-
ня ядерних знань.

Відзначив генеральний директор
РАЕС і проекти, які реалізуються на стан-
ції за програмою TACIS. Зокрема, у 2014
році заплановано ввести в експлуатацію
комплекс з переробки твердих радіоак-
тивних відходів, для якого уже поставлено
основне обладнання.

Одним із найголовніших завдань
на найближчий період для РАЕС Павло
Павлишин назвав продовження терміну
експлуатації енергоблоку №3, проектний
термін роботи якого завершується у 2016
році.

ДЕРЖІНСПЕКТОРІВ ПРИТЯГНУЛИ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Про-
кура тура
Київської
області ви-
явила чис-
ленні пору-
шення вимог
Закону Ук-
раїни «Про
охорону нав-
колишнього
середови-
ща» та іншо-
го природо-
охоронного
законодав-
ства в діяль-
ності Державної екологічної інспекції в
Київській області. Про це УНН повідомили
у прес-службі прокуратури.

Інспекція, контролюючи додержання
місцевими органами виконавчої влади,
органами місцевого самоврядування та
суб'єктами господарювання природоохо-
ронного законодавства, сама порушувала
норми законодавства.

Зокрема, посадовими особами вказа-
ного контролюючого органу неналежним
чином вживались заходи з притягнення
винних осіб до відповідальності. Також,
невірно здійснювалися нарахування і
стягнення завданої доквіллю шкоди у
зв'язку з порушенням природоохорон-
ного законодавства. Керівництво не
забезпечено належного контролю за
виконанням раніше винесених рішень та
приписів, необгрунтованого визначення та
продовження строків їх виконання.

Перевіркою установлено, що вказані
порушення стали можливими у зв'язку з
неналежним виконанням функцій держав-
ного контролю за додержанням екологіч-
ного законодавства 10-ма державними
інспекторами та відсутність контролю за
роботою підлеглих з боку керівництва
Інспекції.

Реагуючи на виявлені порушення,
начальнику Державної екологічної ін-
спекції в Київській області внесено подан-
ня, яке задоволено. До дисциплінарної
відповідальності за допущені порушення
притягнуто 10 посадових осіб вказаного
органу.

Початок на ст. 1

ЧОМУ ДЕРЖАВНА ВИКОНАВЧА СЛУЖБА ЗАКРИВАЄ ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ, НЕ ВИКОНАВШИ РІШЕННЯ СУДУ?

або Чи посадить старший лейтенант міліції полковника КДБ за кримінальну діяльність, він же не пам'ятник?

рішення суду та двічі оштрафувала КМДА за ухилення від виконання рішення, ухваленого іменем України. «Але КМДА категорично проігнорувала усі законні вимоги Державної виконавчої служби і штрафів не сплатила, хоч і розмір їхній був смішним. Що ж штовхає маститого керівника, офіцера високого рангу йти на кримінальні правопорушення?», — запитує Ткаченко.

«Логіка речей підказує мені, що земельна ділянка, виділена Київрадою для створення громадського скверу ім. Василя Стуса, мабуть, вже «знайшла» «свого хазяїна», і певно вже вкрадена у київської територіальної громади, як і тисячі подібних ділянок, про які не так давно згадував у своїх інтерв'ю пан Попов. Як інакше можна пояснити кримінальну діяльність очільника КМДА?» — заважив громадський активіст.

Довідково. Розгляд позовної заяви Юрія Журавльова по суті відбудеться у приміщенні Окружного адміністративного суду Києва (вул. командарма Каменєва, 8, корпус, 1, зала №65) 27 лютого о 13-40. Суддя Шрамко Ю.Т.

ЗА ТОРГІВЛЮ ПІДСНІЖНИКАМИ НАРАХУВАЛИ ШТРАФ

У день Валентина екологи зупинили незаконну торгівлю підсніжниками на Бессарабському ринку в Києві. Сума штрафу, нарахована торгівцям склала 380 000 грн.

У НІКІТСЬКОМУ БОТСАДУ ТОРГУЮТЬ ПЕРВОЦВІТАМИ

Упродовж останніх років громадськість та представники правоохоронних органів докладають значних зусиль, аби викоренити таке ганебне явище, як знищення ранньоквітучих рослин, занесених до Червоної книги України. І наукові установи — ботанічні сади — території яких самі є об'єктами природно-заповідного фонду, за логікою мали б всіляко опікуватись справою захисту охоронюваних державою рослин. Але не так сталося, як гадалося. Про це свідчить, зокрема, інформація, розміщена на сайті Нікітського ботанічного саду.

Якщо перейти за посиланням <http://www.tdnikiatskiysad.com/prays-list/dekorativnyie-rasteniya-2.html> та знайти у прайсі пропозицію № 135, то ви побачите слово «підсніжник», реалізацією якого займається торговий дім Нікітського ботанічного саду. Зателефонувавши за номером, розміщеному на сайті, жінка-працівниця магазину підтвердила, що торговий дім реалізує саме підсніжник кримський (складчастий), який занесено до Червоної книги України. За словами працівниці, квіти продають як викопані, у горщиках, так і зібрані у букети, і розсилають поштою по всій країні. Позаяк вільних площ на території ботсаду обмаль, то рослини, якими торгують у ботсаду, можуть походити з навколишніх лісів і навіть із заповідника «Мис Мартьян», яким опікується адміністрація ботанічного саду.

Відповідно до закону України про Червону книгу України, комерційна реалізація рослин, що занесені до Червоної книги, забороняється, навіть якщо ці рослини вирощуються в штучних умовах. За таку торгівлю передбачена адміністративна відповідальність, відповідно до ст. 88-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Тому навіть якщо ботсад реалізує підсніжники, що штучно вирощуються на його території і це можна підтвердити документально, такі дії є безумовним порушенням законодавства.

На жаль, у 2013 році за свідченням

активістів-природоохоронців торгівля первоцвітами в українських містах поживалась. А за інформацією, отриманою від російських колег, уперше за багато років первоцвіти з'явилися на вулицях Москви, куди їх доставляють міжнародними потягами сполученням Сімферополь-Москва, і походити ці рослини можуть саме з «магазину» Нікітського ботанічного саду.

Національний екологічний центр України звернувся до Генеральної прокуратури та Державної екологічної інспекції України з проханням дати правову оцінку діям адміністрації Нікітського ботанічного саду та притягнути винних осіб до відповідальності.

МІЖНАРОДНА ГРОМАДСЬКІСТЬ ВИСТУПИЛА ПРОТИ ДЕРИБАНІВ ЯЛТИНСЬКОГО ЗАПОВІДНИКА

122 представників громадських організацій та окремі громадяни з України, Білорусі, Казахстану, Польщі, Росії та Узбекистану звернулися до Президента, Прем'єр-міністра, Міністра екології та природних ресурсів України, Голови Ради Міністрів та Прокурора Криму із відкритим зверненням «Зупинити знищення Ялтинського гірсько-лісового природного заповідника!».

Головною проблемою цього заповідника за останнє десятиліття стали незаконні захоплення земель. «Міська рада Алупки на території заповідника затвердила приватним особам більше 50 проектів землевідедень. Незважаючи на те, що суд визнає ці рішення незаконними, близько 100 га з цих земельних ділянок вже передано у приватну власність (що добре видно на Публічній кадастровій карті: <http://map.dazru.gov.ua/kadastrova-karta>). 30 грудня 2012 року Ялтинська міська рада самовільно вирішила включити до своєї території 400 га заповідника. Влада Криму в центрі заповідника за рахунок його земель пропонує створити новий населений пункт з гірськолижним курортом. Незважаючи на те, що за продаж 10 га заповідника ТОВ «Зоряне небо» були порушені кримінальні справи, виділення цієї ділянки також було затверджено», — йдеться у зверненні.

На цей час захоплена земля в заповіднику досі «висить у повітрі» — нові власники «недороззаповіданих» ділянок або вже використовують їх, або приступають до користування, — не маючи на те законних підстав. І тому логічно, що вони прагнуть зміцнити свої позиції.

У зв'язку із цим громадськість стривожив «Проект зміни меж і розширення Ялтинського гірсько-лісового природного заповідника». Тендер на його розробку виграло ТОВ «Торсистем Бутцбах Група Україна», заснована польською «Торсистем Бутцбах». Цікаво, що згідно з інформацією, розміщеною в Інтернеті самою ж українською «Торсистем», до «змін меж заповідника» вона спеціалізувалася на установці воріт (<http://money.investigator.org.ua/news/2305/>). Розробка «нової» конфігурації заповідника в такому виконанні загрожує стати останнім кроком в легалізації майже 1000 га незаконно захоплених ділянок його південної субтропічної частини.

ЛІСНИКИ ХОЧУТЬ СКАСУВАТИ ПРИРОДНИЙ ПАРК

На жаль, із сумом продовжуємо констатувати, що саме лісові господарства є ворогами лісів №1 в Україні. Чергове підтвердження прийшло із Вінничини, де Чечельницький держлісгосп разом з функціонерами обласного управління лісових ресурсів та місцевими депутатами, на чолі з головою облради Сергієм Татусяком, 7 лютого провели «чорну раду», на якій вирішили позбутись нацпарку.

Національний парк «Кармелюкове Поділля» є єдиним національним природним парком Вінничини і охороняє унікальний подільський куточок на території Тростянецького та Чечельницького районів. Парк має площу 20203,4 га, з них 16518 га вилучаються у Чечельницького лісгоспу та надаються нацпарку у постійне користування. Найвищу його цінність становлять унікальні дубово-грабові масиви, що надають притулок багатьом рідкісним рослинам присередземноморської, балканської та середньоевропейської флори, серед них і види Червоної книги України, як-то скополія карніолійська, цибуля ведмежа чи бруслина карликова.

Зрозуміло, що їх збереження потребує обмеженого лісокористування. Особливо, враховуючи що ці ліси розташовані на південній межі їх зростання — на південній межі лісостепу, і зростають у поганих лісовідновних умовах. Досвід Харківщини яскраво свідчить, що зі зміною клімату зараз фактично не відбувається поновлення дубових масивів на півдні лісостепу, відповідно вони тут потребують особливої охорони. Тому вилучення таких лісів у лісгоспу і передача їх до нацпарку є необхідною передумовою збереження вінницьких лісів.

Ліс — це гроші, а гроші — це влада. Маючи владу, лісозаготівельники, як стало відомо з «Українського Лісовода», кликають робочу нараду щодо функціонування «Кармелюкового Поділля», в якій приймає участь голова Чечельницької районної ради Сергій Шепітко, голова райдержадміністрації Микола Качинський, начальник обласного управління лісового господарства Анатолій Бондар, ген. директор обласного комунального підприємства «Віноблагоріс» Анатолій Іванець, начальник головного управління Держзаемагентства Олександр Коник, начальник Держуправління охорони природного середовища Володимир Крисько, заступник директора НПП «Кармелюкове Поділля» Ніна Дудник, депутати обласної та районної рад, керівники профільних підрозділів району.

За словами Анатолія Бондара, очільника Вінницького облуправління лісового господарства, за кілька років існування парку (2009 року вийшов указ про його створення), лісгосп через обмеження рубок втратив 60 млн гривень. Також він зазначив, що лісгосп — одне з головних бюджетоутворюючих підприємств району. Крім того, за його словами — ліс є головним паливом негазифікованого району. Тому віддати ліс в угіддя Мінприроди — це лишити бюджет без наповнення, а жителів — без палива.

Стосовно газифікації. За словами директора нацпарку, в комунальному підприємстві «Віноблагоріс» вистачає

дров'яної маси для забезпечення паливних потреб району; крім того, у всі роки Чечельницький район мав проблеми із дров'яним забезпеченням, яке завозилось переважно з сусідніх районів.

Між тим, ще ніхто не скасував Національний план дій з охорони довкілля. Згідно з ним, наша держава зобов'язується розширити площу природно-заповідного фонду України до 10% у 2015 році та 15% у 2020 році. Однею з неодмінних умов вступу до Європейського Союзу є розширення заповідних площ до таких європейських показників. А виступи Чечельницького лісгоспу і Вінницького обласного управління лісового господарства є нічим іншим, як саботажом Національного плану дій з охорони довкілля та курсу євроінтеграції.

У свою чергу активісти готують звернення до Президента України, Кабміну та голови Вінницької облради з вимогами: ліквідувати Чечельницький держлісгосп як збитковий і такий, що займається саботажом природоохоронного законодавства.

КОНФЛІКТ ОЧИМА ЕКОЛОГІСТА

При підготовці Указу Президента України від 16 грудня 2009 року № 1057/2009 «Про створення національного природного парку «Кармелюкове Поділля» було проігноровано ряд важливих наукових та соціально-економічних аспектів, пов'язаних з оголошенням нового заповідного об'єкта, незважаючи на те, що ці аспекти були викладені як у науково-економічному обґрунтуванні, підготовленому Державним управлінням охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області, так і у погодженнях органів місцевого самоврядування та зацікавлених відомств.

Навіть сама назва новоствореного об'єкта не відповідає науковому обґрунтуванню: замість назви «Південне Поділля», яка відображає природні особливості даної території, без будь-яких обґрунтувань прийнята інша — «Кармелюкове Поділля». Працівники Мінприроди усно пояснили обуреній природоохоронній громадськості, що це зроблено за бажанням тодішнього Президента України В.Ющенка... Народний герой Поділля Устим Кармелюк ніколи в тих краях взагалі не бував.

Указом Президента не було чітко визначено ні відомче підпорядкування, ні питання землекористування новоствореного національного парку. Водночас Кабінет Міністрів України не забезпечив виконання в установлені терміни доручень, викладених у пункті 2 згаданого Указу. Тільки у 2011 році Кабінет Міністрів України вніс Президенту України пропозицію щодо підпорядкування ряду новостворених об'єктів, у тому числі й НПП «Кармелюкове Поділля» Міністерству екології та природних ресурсів України.

Слід зауважити, що дана територія була зарезервована для заповідання ще Указом Президента України від 10 березня 1994 року № 79/94, як заповідника «Південноподільські ліси», однак на цьому етапі заповідний об'єкт не було створено через підтвержену економічну недоцільність: вилучення земель у підприємств лісового господарства могло при-

звести до руйнування уже сформованого господарського комплексу. Тільки багаторічна співпраця учених Інституту ботаніки Національної Академії наук України та лісівників-практиків дозволила знайти єдино можливий варіант встановлення заповідного режиму без суттєвого підризу економіки Чечельницького району зокрема та лісової галузі області як такої: створення не заповідника, а національного природного парку, як природоохоронної установи з більш гнучким режимом, зате значно більшого за площею порівняно з першим проектом, шляхом реорганізації існуючого державного підприємства «Чечельницьке лісове господарство» зі збереженням його у віданні Держкомлісгоспу. Таке управлінське рішення, крім мінімізації втрат лісового господарства, дозволяє мінімізувати витрати державного бюджету на створення природоохоронної установи, яка відразу була би забезпечена приміщеннями, кадрами, технікою тощо. Неминучим наслідком створення нової установи у віданні Мінприроди та вилучення на її користь земель Державного підприємства «Чечельницьке лісове господарство» є повна ліквідація державного підприємства, оскільки чинна редакція Указу Президента передбачає вилучення 100% земель лісового фонду, які знаходяться у користуванні згаданого підприємства.

Умова створення НПП саме шляхом реорганізації ДП Чечельницький держлісгосп була зафіксована у науково-екологічному обґрунтуванні національного парку, підготовленому Держуправлінням охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області, у погодженнях на створення НПП, наданих Чечельницькою районною радою, Вінницькою обласною радою та Держкомлісгоспом, однак при опрацюванні проекту Указу ця умова була проігнорована.

Таким чином саме Мінприроди разом з дирекцією нацпарку створили на рівному місці конфлікт не лише з лісівниками, а й місцевими радами, а також з науковою та природоохоронною громадськістю, яка роками, причому власним коштом і у свій вільний від основної роботи час, працювала на проект створення Нацпарку «Південне Поділля».

Не знаю, хто з ДОП «Зелене майбутнє» бачив масові вирубки у лісах Чечельницького лісгоспу, але можу засвідчити особисто, що з 2003 року у Чечельницькому держлісгоспі було припинено рубки головного користування, це єдиний прецедент у системі Держлісгоспу, коли нацпарк ще не було створено, а рубки головного користування припинено на підставі указу Президента про резервування ділянки для наступного заповідання. Як колишній екоінспектор з 12-річним стажем, готова разом з вами виїхати на місце для встановлення і документування істини.

За 25 років моєї належності до екологічного руху (чи всі 45 - якщо врахувати мій стаж у Товаристві охорони природи і ДОП) мене не підозрювали у надмірних симпатіях до лісівників. Але у конфлікті навколо Нацпарку «Кармелюкове Поділля» правда не на боці Мінприроди і не на боці дирекції Нацпарку.

Олена Яворська

ІЛЮЗІЯ ДІАЛОГУ

Компанія Shell ще не бралася навіть за геологорозвідку Юзівської площі, а в самій Юзівці люди вже розділилися на три нерівні групи з різним ставленням до перспективи видобутку сланцевого газу в регіоні. Першу становлять фонтануючі оптимізмом адміністративні еліти. Другі, найбільш відчайдушні, активно протестують. Нарешті, третя, найчисленніша — це громадяни, які не чекають нічого хорошого, але ремствують поки що тихо.

Тихий паніці багатьох місцевих жителів значною мірою сприяла своєрідна «інверсія» при ухваленні рішення про видобуток сланцевого газу на території Донбасу. Спочатку влада області поставила всіх перед фактом, руками депутатів обласної ради ухваливши угоду про розподіл продукції. Потім відбулися акції протесту — хай не надто масові, але резонансні.

І тільки після цього керівники регіону заговорили про те, що непогано було б поцікавитися думкою населення і пояснити свою позицію. Керівник Донецької області Андрій Шишацький днями підписав розпорядження про інформаційну кампанію з приводу видобутку сланцевого газу.

«Людам повинні роз'яснити всі плюси і мінуси проекту... Я виступаю за конструктивний діалог та енергетичну безпеку держави. Для нас дуже важливе налагодження діалогу з громадськістю у цьому питанні», — заявив він.

Але чи є сенс у цьому «діалозі», якщо рішення ВЖЕ прийнято? Причому прийнято з чудовою демонстрацією партійної дисципліни — фракція ПР в облраді на очах прибулого з Києва міністра екології та природних ресурсів Олега Проскуракова підтримала проект практично одностайно і схвалила угоду за тиждень до того, як це зробив Кабмін.

Хоча знайшлися й незгодні, і персональний склад противників видобутку сланцевого газу насторожує.

Наприклад, не підтримав цю ідею головний лікар Краматорського онкологічного диспансеру Олександр Птиця. Та ще й пустив у кулуарах скупувату фразу, що, мовляв, пацієнтів йому і так вистачає. Однак розвивати тему не став: усім відомо, що з порушниками партійної дисципліни у біло-синіх обходяться суворо, але значно суворіше чинять з тими, хто намагається публічно свою позицію, відмінну від генеральної лінії, обстоювати й аргументувати.

Представники Shell, зі свого боку, з ініціативами щодо широкого обговорення проекту також поки не виступали. Бізнесмени, раціонально розподіливши сили, зосередилися на переконанні тих, від кого залежало прийняття рішення. І вони цілком правильно визначили, що жителів Донбасу повноцінними учасниками процесу не вважають навіть їхні обранці.

Тому громадяни залишилися сам-на-сам зі своїми кепськими очікуваннями — їх ніхто не думав заспокоїти, поінформувати про деталі технології і можливі наслідки для довкілля. Що дивно.

Уся економіка Донбасу ґрунтована на хизацькому розграбуванні корисних копалин. Окрім вугілля, тут добувають кухонну сіль, доломіти, вогнетривкі глини, гіпс. Багато хто з інтересом поглядає на розташовані в заповідній зоні знамениті крейдяні гори, але поки що лізти побоюються — надто великий вплив православної церкви, яка ретельно охороняє пейзажі на околицях Святогорської лаври.

Жителі регіону, як ніхто інший, знають про наслідки такого роду промислової діяльності. Екологічна катастрофа, спровокована розробкою надр і виплавкою металу, забирає щорічно багато життів. У деяких містах майже все населення перебуває на обліку в медзакладах із хронічними захворюваннями. Тому вгадати реакцію на появу нового виробництва, та ще й такого масштабу, неважко.

Вгадати неважко, але відвернути ніхто й не намагався. А дарма. Юзівська площа охоплює сім районів Донецької області, і принаймні жителі цих районів мають право на непорушні гарантії особистої безпеки під час реалізації проекту.

Скажімо, металурги, вуглярі і хіміки не надто переймалися проблемами прилеглих територій. У результаті — задимлені Єнакієве та Маріуполь, отруєні хімікатами Костянтинівка і Горлівка, великі ділянки, підтоплені через гірські виробки. Газівники з Shell в очах людей апріорі вбудовані у цю парадигму, їх вважають такими самими. І вважають такими, якщо ті не доведуть протилежного. Тому сторожкість і недовіра не повинні дивувати, але мають братися до уваги під час вибудовування відносин з місцевими громадами. І почати слід було б з чесної розмови про те, наскільки це справді безпечно.

Серед фахівців єдиної думки щодо цього питання немає. «Навіть при видобутку вугілля ризики вищі. Але це ж нікого не зупиняє, ніхто не вимагає закрити вугільні шахти. У США був один-єдиний випадок, коли вмирання риби в річці пов'язували з видобутком сланцевого газу на цій території. Але й там розслідування засвідчило, що винною була, до речі, вугільна шахта зі своїми відходами. За умови дотримання всіх стандартів ризики мінімальні», — переконаний директор енергетичних програм центру «Номос» Михайло Гончар.

За його словами, небезпека технології гідророзриву надто перебільшена. «Сейсмічної активності це точно не спровокує. Знову ж такі, підвірні роботи в шахтах не спричинили нічого подібного. Деякі із застосовуваних хімічних реагентів справді дещо небезпечні, але, по-перше, їхня частка в закачуваному під землю розчині близько 0,5%; по-друге, передбачена утилізація технічної води. Близько 60–80% використовується повторно, а решта зберігається або в спеціальному відстійнику, або у вигляді сухого залишку», — пояснив він у коментарі DT.UA.

Утім, експерт визнав, що Донбас — не Вайомінг, і в цьому випадку є свої особливості. «Може бути небезпечною сума факторів техногенного навантаження. Донбас і так дуже потерпає від промисло-

вої діяльності, і важко сказати, чим обернеться поява ще одного джерела такого навантаження», — визнає М.Гончар.

Раніше в донецькій пресі виступив декан гірничо-геологічного факультету Донецького національного технічного університету Артур Каракозов. «Ще в 70–80-ті роки наша Макіївська геологорозвідувальна експедиція, наприклад, робила гідророзриви, намагаючись добути газ із піщаників. Ця ж технологія (гідророзрив пластів. — Є.Ш.) може використовуватися і вже використовується при підземній газифікації вугілля. І ніхто не очікує ніяких ексцесів. Це все переважно надумані проблеми», — заявив учений.

Є в експертному середовищі і більш скептичні настрої. «Насправді навіть у США, де такі роботи ведуться вже 30 років, немає чіткого уявлення, який вплив чинить видобуток сланцевого газу на навколишнє середовище. Наслідки до кінця не вивчені. У кожному разі видобуток газу — це вже не «чиста» технологія, і може йтися про мінімізацію екологічних ризиків, але не про повну їх відсутність», — вважає Юрій Корольчук з Інституту енергетичних стратегій.

Головним же «ризиком» він вважає слабкість позицій держави у відносинах з корпораціями масштабу Shell. «Чи вистачить у влади впливу, важелів, щоб ефективно контролювати дотримання технології? Чи зможе держава за потреби змусити компанію дотримуватися екологічних стандартів? Є побоювання, що інвестори можуть з метою зниження собівартості застосовувати не випробувані, а якісь експериментальні технології. У європейських країнах і США вони б ніколи на це не зважилися, але тут — можуть. І покласти цьому край, можливо, буде нікому», — зазначив Ю.Корольчук у розмові з кореспондентом DT.UA.

Ще менше віри владі в екологічних активістів. «У комісії облради з екології з 20 депутатів 15 — директори підприємств, які забруднюють довкілля. У нас навіть головний еколог області (Сергій Третьяков, начальник управління екології Донецької ОДА. — Є.Ш.) — співласник семи забруднюючих підприємств! Чи можна сподіватися, що ці люди щиро дбатимуть про нашу екологію і боротимуться за неї? В Америці й Європі є сумніви щодо сланцевого газу. А в нас усі дружно голосують «за», причому не маючи на руках базового документа, тієї самої угоди про розподіл продукції», — заявив кореспонденту DT.UA голова асоціації «Зелений рух Донбасу» Володимир Березін.

Він додав, що й експерти, на його думку, схильні перебільшувати вигоду і применшувати ризики. «Фахівці зацікавлені, адже вони братимуть участь у проекті як підрядники», — вважає активіст.

Ще нічого не сталося, але завіса таємничості вже відіграла свою негативну роль. Схована глибоко під сукно угода про розподіл продукції, кулуарний спосіб адміністративного супроводу проекту владою, ігнорування побоювань — усе це вже погано прислужилося потенційно привабливій ідеї. Енергетична незалежність — це, звичайно, добре, але й практику експлуатації природних і людських ресурсів втемну пора б уже, нарешті, припинити.

Євген Шибалов

ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ЕПІДЕМІЯ ВІЛ СПОВІЛЬНИЛАСЯ

За даними офіційної статистики в минулому 2012 році темпи поширення ВІЛ-інфекції виявилися нижчими, ніж у 2011 році. Про це повідомили у Фонді Олени Пінчук АНТИСНІД.

«Це результат національних програм роботи з уразливими групами і масштабних інформаційних кампаній з профілактики ВІЛ/СНІДу. Україна ще раз довела, що профілактика була і залишається найефективнішим засобом боротьби зі СНІДом», — заявили у фонді.

За даними статистики, у 2012 році було офіційно зареєстровано 20 743 нових випадків ВІЛ-інфекції, що на 434 випадки менше, ніж у 2011 році. Однак у фонді зазначають, що незважаючи на те, що зміни, які відбулися, не радикальні, їх не можна вважати випадковим збігом обставин.

«Це відображення довгострокової тенденції — темпи епідемії знижувалися протягом більшої частини 2012 року. Крім того, з 2005 року в Україні в п'ять разів зменшився приріст нових випадків ВІЛ: у 2005 році в порівнянні з 2004 роком — плюс 15,6%, а в 2011 році в порівнянні з 2010 роком — лише 3,4% приросту», — повідомили в АНТИСНІД.

Також вперше в історії України більше половини нових випадків передачі ВІЛ-інфекції (51% від усіх зареєстрованих випадків у 2012 році) відбулося через незахищений секс. Статевий шлях з 2008 року є основним шляхом передачі вірусу імунодефіциту в Україні. Більшість випадків інфікування ВІЛ в Україні сьогодні реєструються у молодих людей до 25 років.

Нагадаємо, за даними Держслужби з питань протидії ВІЛ/СНІДу, в минулому році в Україні зареєстровано 3870 випадків смертей, обумовлених СНІДом.

ЧИМ КОРИСНИЙ ЧАСНИК

Хвороби серця — це вбивці людей № 1 у всьому світі, а цукровий діабет є серйозним чинником ризику захворювань серцево-судинної системи. Азіатські вчені вважають, що часник надзвичайно ефективний у профілактиці серцево-судинних захворювань, особливо від ускладнень, від якої часто помирають діабетики.

Учені провели серію експериментів з лабораторними тваринами, вивчаючи вплив екстракту часнику на здоров'я щурів, хворих на діабет. У результаті виявилось, що часник має антиоксидантні властивості, усуває ознаки запалення в міокарді, запобігає відмиранню клітин — все це в комплексі дозволяє підтримувати тканини міокарда в нормі. «Олія часнику має величезний потенціал захисту серця діабетиків від кардіоміопатії», — розпові-

дають дослідники.

Крім іншого, часник нормалізує артеріальний тиск, знижує рівень холестерину, має антимікробні властивості, бореться з грибковими інфекціями. У зв'язку з цим експерти рекомендують неодмінно включити цей продукт до щоденного раціону. Фахівці наголошують: у часниковій олії міститься більше 20 різних речовин, які відомі цілющими властивостями, наприклад, аліцин — корисна хімічна сполука, що містить сірку.

ЧОМУ СПІВРОБІТНИЦІ ОФІСІВ НАБИРАЮТЬ ПО 6 КГ ЗА РІК

Британська аналітична компанія провела опитування серед двох тисяч дівчат, які працюють в офісах. Дослідження показало, що важче за всіх для них дався перший рік роботи, оскільки

саме тоді більшість з них набрали зайві кілограми. У 25 відсотків з них набрана вага становила близько 6 кілограмів. Після року набрана ними вага продовжувала залишатися на тому ж рівні.

На думку дослідників, причиною тому стало неправильне харчування, оскільки більшість дівчат харчувалися в обідню перерву в закладах фаст-фуду. Часті перекушування також не в кращу сторону позначилися на їх фігурі. За словами самих же офісних робітниць, причиною зайвих кілограмів є цукерки, поряд з якими вони не можуть пройти байдуже, колеги по роботі, які постійно пригощають чимось смачним і висококалорійним, та і просто колеги, які постійно говорять про їжу в робочий час.

korzonews.info

ГОРБАТОГО МОЛИЛА ВИРІВНЯЄ!

Примусове психіатричне лікування або лікування від алкоголізму та наркоманії в Україні можливе лише за рішенням суду, за явив голова Національної комісії України з питань суспільної моралі.

За словами Костицького, подібні рішення не можуть прийматися безпосередньо лікарями.

«На превеликий жаль, я почув недавно по телебаченню, що подібна проблема знову стала з'являтися в Україні. Це пряме порушення закону. Примусове психіатричне лікування згідно з висновками лікаря неприпустиме, лише на підставі рішення суду. Ми знаємо, що нечесні люди використовують цей механізм, і аналогічно можуть використовувати примусове лікування від алкоголізму, це ще простіше», — заявив фахівець.

Костицький також зазначив, що з ініціативою примусового лікування людей, що

страждають на алкогольну чи наркотичну залежність виступила Комуністична партія України. Однак, наголосив голова Нацкомісії, подібні дії суперечать Конституції України і порушують права людей.

За словами чиновника, в Україні також не будуть примушувати до обов'язкового стаціонарного лікування людей, які страждають на психічні розлади.

«Що стосується психіатричного лікування, то це досить довга історія. У 1996 році я вніс закон про таке лікування, шість років його не приймали, але, врешті-решт, Верховна Рада таки ухвалила закон про психіатричне лікування. У ньому є два революційні положення: держава повинна здійснювати соціальний захист психічно хворих і заборонити примусове психіатричне лікування за рішенням лікаря. Ми чудово пам'ятаємо, як у радянський час таким шляхом розправлялися з людьми, які виступали проти діючого режиму», — додав голова Нацкомісії.

За матеріалами: Інтерфакс-Україна

ЗУБИ В ОБМІН НА КОЛУ

Австралієць, який ігнорував попередження стоматолога і випивав до восьми літрів солодкої газованої води на день, втратив усі свої зуби.

25-річний чоловік стверджує, що щодня випивав від шести до восьми літрів цього напою. Тепер він носить зубний протез замість знищених карієсом зубів.

«Кажуть, для людини нормально мати 32 зуби, але у мене залишилося лише 13. Та й ті довелося видалити. Спочатку я не був великим фанатом газованої води, але коли став працювати у готельному бізнесі, швидко звик до неї. Мої зуби настільки погнили, що почалося зараження крові. Після того, як мені зробили протези, здоров'я покращилося», — розповів любитель коли журналістам видання Adelaide Now.

Доктор Джейсон Армфілд з австралійського Дослідницького центру здоров'я порожнини рота закликає розміщувати попередження на етикетках пляшок з газованою водою. На його думку, це допоможе зменшити кількість подібних випадків. Армфілд очолив дослідження, в ході якого з'ясувалося: з 16,8 тисяч австралійських дітей у віці від 5 до 16 років, 56% щодня випивають, як мінімум, одну порцію газованої води або соку.

У австралійському мінздорві з цього приводу заявили, що держава вже вирішила переорієнтувати систему охорони здоров'я в бік профілактики і запобігання ожирінню та іншим проблемам зі здоров'ям, викликаним одноманітною дієтою і відсутністю фізичного навантаження.

Нагадаємо, у вересні минулого року в Нью-Йорку прийняли заборону на продаж великих ємностей солодкої газованої води та інших напоїв, що містять цукор.

ДАМБИ БОРТНИЦЬКОЇ СТАНЦІЇ АЕРАЦІЇ МОЖУТЬ НЕ ВИТРИМАТИ

Директор Бортницької станції аерації Володимир Бражник заявив про загрозу екологічної катастрофи. Як пише КоммерсантЪ-Україна, захисні споруди можуть не витримати танення снігу, і відходи заллють довколишні населені пункти.

Зокрема, пише газета, на засіданні комісії Київради з питань екологічної політики Бражник підтвердив загрозу прориву земляних дамб на мулових полях станції, де зберігаються відходи після очищення стічних вод столиці і ряду міст Київської області.

За його словами, фахівці виявили близько 18 промивань дамб, які тягнуть за собою неукріплену раніше землю захисної споруди. «Як тільки почнеться інтенсивне танення снігу, будуть утворюватися численні струмки, які потягнуть ґрунт з дамб. Якщо розмив дамби досягне чотирьох-п'яти метрів, утворюється суцільний потік висотою в два метри, який знесе все», — цитує видання Бражника.

Він додав, що зараз рівень мулу складає два-три метри над землею. У разі руйнування греблі залишки не потраплять у Дніпро, оскільки до річки 12 км: «Але вони потраплять у села Щасливе та Бортничі, які розташовані поруч. А відстань від поля №2 до найближчого населеного пункту взагалі 900 метрів».

З 2007 року, зазначив він, проводиться реконструкція мулових полів загальною вартістю 241,6 млн грн, яка буде завершена в 2015 році. Зараз вона профінансована майже на 133 млн грн. «Якщо ми й далі будемо так їх (дамби) підсипати і фінансувати, то все виллється набагато раніше 2015 року. Тому ми просимо терміново виділити близько 6 млн грн, щоб засипати наявні промивання, поки тримається мороз», — сказав Бражник.

Бортницька станція аерації — єдина система з очищення стічних вод Києва та кількох міст Київської області. Її перший блок був побудований ще в 1964 році. Для мулу, який утворюється під час очищення, виділено три поля на 272 га. Поле №3 законсервоване і не функціонує. До 1985 року перероблені залишки використовувалися як добриво, що дозволяло звільняти резервуари. Але після заборони використовувати цей мул всі відходи перенаправляються на два поля, які розраховані на 3 млн кубометрів мулу. Зараз на них розташовані близько 10 млн кубометрів і щодня скидаються ще близько 12 тисяч кубометрів. Цей обсяг стримують насипні дамби.

СЛАНЦЕВИЙ ГАЗ

Токсична, часом радіоактивна вода та страшний шум — це, на думку представників самоврядування, найбільші загрози, які супроводжують добування сланцевого газу. Черговим мінусом є пошкодження доріг важким транспортом. Такі проблеми можна побачити у США, де сланцевий газ видобувається у промислових масштабах. Досі там пробурено бл. 40 тис. свердловин. Представники самоврядування з Польщі мали можливість на власні очі придивитися до цієї діяльності. Вони розмовляли з представниками влади, фірм-видобувачів та противниками цього виду промисловості. У візиті брав участь також Кшиштоф Гетман, маршалок воєводства.

Щоб зі свердловини пішов газ, під землю закачується суміш води, піску та хімікатів. Сумарно кільканадцять тисяч літрів на один отвір. За даними фірм-видобувачів хімікати становлять щонайбільше 2 відсотки від усієї суміші.

Там майже половина таблиці Менделєєва, що при такій кількості води створює поважну проблему, — оцінює Гетман. — Мова не йде про отруєння ґрунтових вод, бо таких випадків практично не було.

Найбільшою загрозою є вода зі свердловини, яка повертається на поверхню. Вона вимиває із землі різні сполуки. Вона сильно засолена, а часто навіть радіоактивна. Ця тема в нас мало висвітлюється, але це серйозна проблема.

Американці діють у різний спосіб, але жоден з них до кінця не результативний. В деяких штатах суміш закачують у старі свердловини. У Пенсільванії, де законодавство найменш жорстке, суміш виливають до басейнів, де вона поволі випаровується. Осад вивозять на звалища.

— Виглядає, що це найгірший метод, бо токсичні сполуки потрапляють безпосередньо у повітря, — говорить маршалок.

Делегати також звернули увагу на шум, що супроводжує буріння. Його створюють генератори, які живлять бурові. Вони працюють цілодобово, як правило, протягом місяця, бо стільки триває буріння. Коли газ починає виходити, вмикаються інші генератори, які живлять мережу перекачки. Вони можуть бути розташовані навіть за кількадесят кілометрів від свердловини.

— Шум жахливий, у нас таке не поїде, — додає маршалок. — Служби охорони довкілля такого не пропустять. На час нашого візиту деякі генератори спеціально обмурували, але це мало допомогло. А недалеко живуть люди. Ми не можемо допустити до такої ситуації.

Делегати також звернули увагу на руйнації від тягачів, що транспортують обладнання до місця буріння. В нашому воєводстві це привело б до повного знищення локальних шляхів.

І це одна з причин, чому самоврядування хоче брати участь у творенні права, яке б регулювало пошук та добування сланцевого газу. Маршалки з цього приводу написали спеціальний лист до прем'єра, міністрів та парламентаріїв.

— Йдеться теж і про питання охорони довкілля, як і про потенційні зиски від експлуатації запасів, — пояснює Гетман.

Любельське воєводство має за що бо-

ротися. До цього часу видано 26 концесій на розвідку сланців у нашому регіоні. Вже виконано перші буріння, але результати пошуку втаємничуються.

Яцек Шидловскі

ПРОКУРАТУРА ЖИТОМИРА ВИМАГАЄ ПОВЕРНУТИ ЗЕМЛЮ НА БЕРЕЗІ

Прокуратура Житомира подала позов до господарського суду та вимагає зобов'язати приватне підприємство повернути територіальній громаді 0,19 га землі на березі річки Тетерів. Про це УНІАН повідомили у прес-службі прокуратури Житомирської області.

Як нагадали у прокуратурі, рішенням Житомирської міськради у 2004 році приватному підприємцю передано в оренду 0,19 га землі для влаштування кафе у межах прибережної захисної смуги річки Тетерів. Прокурорською перевіркою встановлено, що передана під забудову земельна ділянка на березі Тетерева входить до зони природного ландшафту, де будь-які будівельні роботи заборонено. До того ж, як з'ясувалося, забудовником й досі земля за цільовим призначенням не використовується.

У позові прокуратура району вимагає розірвати договір оренди та зобов'язати приватного підприємця повернути громаді земельну ділянку. «Житомирською міською радою незаконно передано у користування земельну ділянку, тому договір оренди землі оскаржується у судовому порядку», — розповіла УНІАН керівник прес-служби прокуратури Житомирської області Тетяна Гоша. Загалом, уточнила вона, в Житомирській області торік за позовами прокуратури реально виконано рішення судів на суму майже 10,2 млн грн, повернуто за рішеннями суду 928 га земель.

За результатами перевірок щодо додержання земельного законодавства органами влади скасовано 335 незаконних актів органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування. За внесеними документами прокурорського реагування попереджено незаконне надання земель площею понад 4,2 тис га, повернуто у власність держави 882 га.

Більше читайте тут: <http://www.unian.ua/news/554410-prokuratura-jitomiravimagae-povernuti-zemlyu-na-berezi.html>

ЯК ПАВУКИ ПЛЕТУТЬ СВОЇ СІТІ

Оригінальна стратегія плетіння павутини дає змогу американським домашнім павукам плести нитки каркаса павутини і її ловчі волокна з одного і того ж матеріалу, що помітно спрощує життя цим членистоногим мисливцям. Про це заявляють біологи в статті, опублікованій в журналі Nature Communications.

Павутина привертає увагу безлічі інженерів, біохіміків і простих біологів. Перших цікавлять особливості її плетіння, других — хімічний склад її окремих ниток, а біологів — пристосовницькі механізми, які павуки використовують для її спорудження. Вчені вважають, що “копіювання” навиків павуків допоможе нам створити надміцні бронезилети і надзвичайно стійкі інженерні споруди.

Група біологів під керівництвом Алі Дхіноджвали з університету міста Акрон (США) спостерігала за тим, як домашні американські павуки (*Achaearanea tepidariorum*) плетуть свої ловецькі сіті.

Як пояснюють біологи, ці членистоногі мисливці належать до сімейства павуків-тенетників, які плетуть складні “тривимірні” сіті. Вони складаються з безлічі окремих компонентів, суть і призначення яких були мало вивчені.

Дхіноджвала і його колеги спробували знайти відповідь на це питання, вивчивши стратегію плетіння павутини у *Achaearanea tepidariorum*. Авторів статті найбільше цікавили дископодібні структури, за допомогою яких нитки павутини прикріплялися до гілок дерев та інших об’єктів.

Як правило, павутина складається з двох видів волокон, хімічний склад і функції яких сильно розрізняються. “Ловчі” волокна сплетені з “м’якого” різновиду шовку, який прилипає до жертви і не дає їй покинути сіті мисливця. Структурні нитки складаються з особливо міцної варіації шовку, головне завдання яких — підтримка ваги павука, його жертви та самої павутини.

Біологи виявили, що “ніжки” ловчих і структурних павутинок склалися з одних і тих само речовин, які складають основу павукового шовку, але при цьому вони значно відрізнялися за своєю

структурою.

Приміром, дископодібні кріплення у структурних ниток були заплетені з міцних волокон у вигляді своєрідних “скоб”. Зі слів учених, таку конструкцію неможливо відірвати від поверхні, потягнувши за нитку павутини і при цьому не пошкодивши її.

З іншого боку, ловчі нитки кріпляться до гілок дерев за допомогою “деревоподібного” плетіння. Такі “ніжки” містять приблизно в 8 разів менше міцних елементів, тільки кінчики яких реально приклеєні до землі.

Це приводить до того, що ловчі нитки надзвичайно легко відриваються від поверхні, якщо в них вривається або на них наступає жертва павука. Коли така нитка обривається, вона обплітає майбутню жертву павука і піднімає її в повітря, роблячи з неї легку здобич для восьминоногого мисливця.

Дхіноджвала і його колеги проаналізували структуру різних деревоподібних плетін і прийшли до висновку, що кількість волокон в “ніжці” визначає ту силу, яку треба застосувати для обриву павутинки.

Очевидно, павук може “настроювати” свою сіть для лову жертв з відносно великою або маленькою масою, змінюючи кількість ниток в ніжці павутинки.

Вчені спробували відтворити обидва види “ніжок” павутини за допомогою нейлонової нитки і скотча. Обидві конструкції — “скоби” структурних павутинок і “деревоподібні” ніжки ловчих ниток — настільки ж сильно відрізнялися по своїй міцності, що й справжні компоненти павутини.

Біологи вважають, що подібні конструкції можна використовувати і в інженерній справі, і в промисловості. На їхню думку, системи кріплення з керуванням і точно відомою міцністю будуть корисні у багатьох сферах суспільного життя.

ЧОМУ СОБАКА – НАЙКРАЩИЙ ДРУГ ЛЮДИНИ

Біологічні предки собак виявилися краще пристосовані до одомашнення завдяки мутаціям у декількох генах, від-

повідальних за переробку крохмалю та деяких інших вуглеводів, вважають автори наукової статті в журналі Nature.

Для того, щоб зрозуміти, що допомогло собаці стати першою одомашненою твариною, група шведських генетиків під керівництвом Еріка Аксельссона порівняла геноми 72 псових ссавців, у тому числі 12 вовків з різних куточків світу, і 60 собак з 14 не зв’язаних одна з одною порід.

Вчені зіставили геноми і виявили 14 однакових ділянок в ДНК всіх вивчених собак, які сильно відрізнялися від фрагментів геному вовків, виконуючих схожі функції. Більшість таких ділянок знаходилася в генах, які відповідають за розвиток нервової системи.

Це відкриття підтверджує те, що предки собак пережили психологічну «перестройку», що дозволило їм пристосуватися до життя в суспільстві людей.

На думку генетиків, саме поява мутацій в трьох «крохмальних» генах собак була одним з ключових моментів в історії їх одомашнення.

КИТИ МОЖУТЬ ВИКИДАТИСЯ НА СУШУ ЧЕРЕЗ ШУМ

Вчені припустили, що кити і дельфіни викидаються на сушу через хвороби і глухоту.

Зазначимо, що промислове винищення китів заборонено з 1986 року. Наразі дозволено тільки абorigineний промисел цих ссавців виключно для задоволення потреб корінного населення, а також вилову китів у наукових цілях за дозволами урядів-членів Міжнародної китобійної комісії.

Учені поки не можуть однозначно пояснити, чому кити і дельфіни викидаються на сушу. Деякі дослідники припускають, що причиною цього явища можуть бути різні шуми, наприклад, звук мотора підводних човнів і великих кораблів.

Фахівці зазначають, що у морських ссавців, особливо у китів і дельфінів, дуже вразлива слухова система. Зокрема, доведено, що кашалоти можуть чути звуки своїх родичів на відстані до тисячі кілометрів, а сірі кити – до декількох сотень кілометрів.

СМАКОТИНКА

Оселедець у майонезі з яйцями

1 кг оселедців, баночка майонезу, 100 г сметани, 2—3 круто зварених яйця, столова ложка гірчиці, нарізана зелена цибуля, сіль, зелень петрушки.

Філе оселедців (без шкірки і кісток) нарізати на порції, викласти на блюдо, надаючи форми цілої рибини (покласти голову і хвіст). Майонез вимішати зі сметаною, гірчицею, цибулею, посіченими яйцями, сіллю, оцтом. Соусом полити оселедці, оздобити кружечками яйця і листками петрушки.

